

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Certamen SS. Martyrvm Alexandrinorum, Epimachi, Alexandri, Ammonarij virginis, & sodalium eius: Item Hieronis, Isidori, & Dioscori, ac sociorum eorum. Vt habetur Ecclesiasticæ Historiæ Eusebij ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

rent. Cæterum quàm esset pretiosa in conspectu Domini mors eius, ilicò ab obitu, præclaris miraculorum prodigijs diuina potètia manifestauit. Tres siquidem stellas Cruces, cum dies esset, & sol luceret clarissimus, cum summa pulchritudine & splendore dicuntur apparuisse, & stetisse super preciosum illius loculum: quinetiam volasse columbas candidissimas: gratiam Spiritus sancti quæ cum eo semper est significantes.

Signa quæ ad loculum eius contigere.

CERTAMEN SS. MARTYRVM ALEXANDRINORVM, Epimachi, Alexandri, Ammonarij virginis, & sodalium eius: Item Hieronis, Isidori, & Dioscori, ac sociorum eorum. Ut habetur Ecclesiastica Historia Eusebij Casareensis, Lib. 6. cap. 34. ex epistola S. Dionysij Alexandrinorum, ad Fabium Antiochenum. Passi sunt anno Christi 253. sede vacante, Decij verò Imperat. 1.

Vide Tom. 2. Annal. C. Baron.

EPIMACHVS & Alexander non longo pòst tempore, quàm vincti tenebantur, multos perpeffi dolores, nouaculis dilaniati & flagellis lacerati, ad extremum ardentissimis flammis circumiectis absumpti fuerunt. Quibus quatuor mulieres fidei còstantia & martyrij gloria illustres adiungebàtur: quarum prima fuit Ammonariù, sancta virgo: quæ cum diu admirabili fortitudine horrèdos cruciatus pertulisset, & sæuientem ac blàdientem iudicem summa virtutè contempsisset, postremò vltimū suppliciū inuicta subiit. Mercurià

1a. Decē:

Epimachus & Alexander, ius cremantur.

Ammonarij virgo dire cruciatur.

*Item Mercu-
ria Dionysia.* secunda erat, anus in primis veneranda. Tertia,
Dionysia, quæ quanquam erat multorum libe-
rorum parens, illos tamen Domino in amore
minimè prætulit. Quarta, Ammonarium al-
tera: quæ tres, cum præfes vereretur nè incal-
sum tormenta illis infligeret, & quodammodo
euinceretur à mulieribus, nullum cruciamen-
torum genus amplius subire cogebantur: sed
statim capite obruncato, mortem opperunt.

*Altera Am-
monarium.*

*Demàm ple-
stuntur ca-
pite.*

*14. Decemb.
Hierō, Ater,
Isidorus &
Dioscorus.*

*Dioscori a-
dolescentis
constantia.*

Pro omnibus enim prior Ammonarium, tan-
quam in prima dimicationis acie locata, sacis
tormentorum exceperat.

Hieron præterea, Ater, & Isidorus Aegyptij
& Dioscorus vnà cum illis, adolescens quinde-
cim annos natus, iudici traduntur. Et primum
Iudex adolescentem tanquam blāditijs obno-
xium, blandis in fraudem inducere verbis, tum
velut remissum & flexibilem ad fidem negan-
dam, tormentis impellere tentat. Sed Diosco-
rus neque blanditijs quidquam commotus, ne-
que supplicijs exterritus, impiæ Iudicis per-
suasioni restitit viriliter. In reliquos igitur ra-
biem suam conuertens acerbissimè crudelissi-
meque verberibus dilacerat: quos cum tormen-
ta magno & fidenti animo pro fide tolerare
cerneret, rogo cremandos tradit. Dioscorum
autem cum propter singularem animi magni-
tudinem, quam palàm ostenderat, tum propter
prudentissima responsa, quæ ad singula rogata
dederat, iudex magnoperè admiratus, dimisit:
affirmans se propter ætatem certos dies illi
velle concedere, quibus respiscendi haberet
facultatem. Iam ergò Dioscorus summa pieta-
te eximius nobiscum est: expectans cum certa-
men

men prolixius, grauiusque, tū amplexius præ-
mium & diuturnius.]

Porrò Nemesiſ quidam & ille etiam AEgyptius, falso in crimen vocabatur, quòd cum latronibus ſocietatem coiuiſſet: ſed iſtam calumnia notam ab eo alieniſſimam quidem, cùm coram centurione diluiſſet, iterùm per iudicem fuit delatus, quòd Chriſtianus eſſet, vinculisque conſtrictus ad præſidem venit, iſte iniuſtiſſimus præſes beatum martyrem tormentis & verberibus duplo grauioribus, quàm latrones ipſos afflictiſſans, exemplo Chriſti inter latrones interiectum (vndè non parum honoris adeptus eſt) feruido ignis exurit incendio.

Quædam porrò militum turma derepentè accedit: nimirùm Ammon, Zeno, Ptolomæus, Ingenes, & pariter cū illis ſenex Theophilus: qui præ tribunali ſe ipſi ſtiterunt. Cùm igitur quidam, quòd Chriſtianus eſſet, in quæſtione verſaretur, & iam ad fidei negationem propenderet: iſti aſſiſtentes, præ rei indignatione dentibus frendere: vultum mutare: manus extendere: toto denique corpore geſtus quòſdam agere. In quos cùm omnium ora eſſent conuerſa, priùs quàm vlli alij in eos iniiceret manus, illi ipſi ad ſubſellia accurrere; ſe Chriſtianos profiteri: ſic, vt cùm præfectus & aſſeſſores qui aderant ei in concilio, timore obſtupereſcerent, tum Chriſtiani in quos iam inquirebatur, ad ea tormenta, quæ pòſt eſſent perpeſſuri, tolerantè ſufferenda maximè cõfirmarentur: tum denique iudices, qui eſſent contra eos ſententiam pronuntiaturi, maximo metu ex-

Zz 3 hor-

29. Decem.
Nemeſis
AEgyptius.

20. Decem.
Ammon,
Zeno, Ptolomæus,
Ingenes, Theo-
philus.

horrescerent: isti verò è foro gloriantes absco-
dere, & præ testimonio quod Christo perhi-
buerant, summo gaudio exultare; Deoper
illos gloriosos triumphos agente: Alij præ-
tereà complures in vrbibus & pagis, à geni-
bus distracti erant, & quasi membratim dis-
cerpti: ex quibus vnum exempli gratia com-
memorabo.

22. Decemb.
Ischyriion.

Complures
martyres di-
uersis suppli-
cijs inter-
imuntur.

Cheremonis
Episcopi cū
sua fuga.

Ischyriion cuiusdā magistratus negocia merce-
cede conductus procurat: is qui eum conduxe-
rat iuber idolis sacrificare: quem, cum manda-
to minimè obsequeretur, cœpit conuicijs la-
cerare: ac cū constanter fidei adhereretur,
grauibus affecit contumelijs: atque vbi vidit
pacatè eum & tranquillè omnia sufferentem,
arrepto fuste præacuto, intestina ac viscera il-
lius transfodit, crudeliterque interemit. Quid
attinet multitudinem eorum percēdere, qui in
solitudine & montibus vagi, errantesque, fa-
me, siti, frigore, morbis, latronib⁹, bestijs fue-
re extincti? Quorum electionis beatæ & exi-
miæ victoriæ quanquàm testes sunt hi, quibus
adhuc ex illo numero vita suppeditat: tamen
vnum aliquod facinus proferam, quò res istæ
sint exploratius cognitæ perspectæque.

Cheremon Episcopus ciuitatis quæ Nilus
dicitur, cū iam planè grandis esset, & aetate
propè exacta, cum suis ad montē Arabiæ con-
fugiens, neque post reuertus est, neque vsquam
eos quispiam videre potuit. Et licet fratres
iam aliquoties eos quærerent, tamen neque
ipsos neque corpora eorum vsquam reperire po-
tuerunt. Permulti sanè in eo Arabico monte
erant à barbaris Saracenis in captiuitatem ab-
ducti:

ducti: quorum alij agrè quidem & vix ingenti pecuniæ summa redimi potuerat: alij hætenùs nullo modo. Atq; ista, mi frater, non frustrà equidè dicendo profectus sum: sed vt cognoscas quætæ, & quàm acerbæ calamitates apud nos obtigerint: quas qui fuerint magis experti, plura de illis & sciunt, & dicere possunt.

MARTYRIUM SANCTISSIMAE VIRGINIS Lucia: quæ passæ est Syracusis anno Christi 303. Marcelli Papæ 7. Diocleti. & Maxi. 20. Tom. 2. Ex eo quod extat apud V. P. Laur. Surium.

Teste C. Baron. Annal. Tom. 2.

CVM Syracusani per milliaria propè quinquaginta ad Catanensium urbem, sepulchrum beatæ Agathæ, fama sanctitatis & martyrij gloria per vniuersam Siciliae prouinciã celeberrimæ visitaturi confluerent: Lucia quoque Syracusanorum nobilissima & virgineo candore nitidissima, cum matre sua Eutychia, pariter festiuitatis gratia inuitante, eò perrexêre. Porro Eutychia continuis quatuor annis sanguinis profluuio miserimè vexata nulla medicorum arte curari poterat. Cumque ad diuina peragenda mysteria, lectio Evangelica recitata esset, quæ mulierem simbria vestimenti à fluxu sanguinis liberatam habet, Lucia ad matrem conuersa: Si, inquit, lectis fidem adhibes mater, crede Agatham pro Christi nomine passam hoc meruisse, vt facillè ab eo quiduis impetrare possit, pro cuius nomine passæ est. Continge ergò eius sepulchrũ, quæ Christo perpetua charitate vnita est, & salutem consequeris.

13. Decem. En antiquã consuetudinẽ sanctorum sepulchra visitandi.

Marc. 5. Matth. 9.

Zz 4 Igitur